

SANGBOG

Sange

1. Alle sømænd er glade for piger
2. Danmark, nu blunder den lyse nat
3. Dansevise
4. Den allersidste dans
5. Den blå anemone
6. Det er i dag et vejr
7. Den gamle gartners sang
8. Den gamle skærslippers forårssang
9. Du er ikke alene
10. Du er min øjesten
11. Dejlig er jorden
12. Der er noget i luften
13. Det lysner over agres felt
14. Fra Engeland til Skotland
15. Gem et lille smil til det bli'r gråvej
16. Gå med i lunden
17. Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes
18. Jeg plukker fløjlsgræs
19. Jeg ved en lærkerede
20. Juletræet med sin pynt
21. Kald det kærlighed
22. Katinka, Katinka
23. Let it be
24. Lidt go' musik

25. Lille sommerfugl
26. Love me tender
27. Nina, kære Nina
28. Noget om helte
29. Regnvejrsdag i november
30. Septembers himmel er så blå
31. Sneflokke kommer vrimlende
32. Sol, sol kom igen
33. Spurven sidder stum bag kvist
34. Svantes lykkelige dag
35. Så længe jeg lever
36. You are my sunshine
37. Visen om de atten svaner
38. What a wonderful world
39. Den danske sang
40. Du kom med alt det der var dig
41. I Danmark er jeg født
42. Nu falmer skoven trindt om land
43. Skuld gammel venskab rejn forgo
44. Solen er så rød, mor
45. Tag med ud å fisk
46. To lys på et bord
47. Vi elsker vort land
48. Fødselsdagssang

1. Alle sømænd er glade for piger

Alle sømænd er glade for piger,
men min skat, du kan stole på mig.
Det er fuldstændig sandt, når jeg siger,
at mit hjerte kun banker for dig.
Og lidt for Susanne, Birgitte og Hanne,
og Tove og Anne og Lizzie og Kiss.
Foruden Agnete, Elisa og Grethe,
og Anne-Merete og Molly og Lis.

Alle sømænd ta'r ud i det fjerne,
du skal vide - om natten, når jeg
står ved roret og ser på en stjerne,
er jeg altid i tanken hos dig.
Og lidt hos Susanne, Birgitte og Hanne,
og Tove og Anne og Lizzie og Kiss.
Foruden Agnete, Elisa og Grethe,
og Anne-Merete og Molly og Lis.

Alle sømænd er flot tatoveret,
du skal se, når jeg kommer i havn,
på min arm er jeg smukt dekoreret,
med et hjerte, og der står dit navn.
Ved siden af Susanne's, Birgitte og Hanne's,
og Tove og Anne's og Lizzie og Kiss.
Foruden Agnete, Elisa og Grethe,
og Anne-Merete og Molly og Lis.

Melodi: Erik Leth, 1960
Tekst: Sven Gylmark, 1960
Fra filmen "Sømand i knibe"

2. Danmark, nu blunder den lyse nat

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat.
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søer blå
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæsset som kniv mod stene.

Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer

Pigernes latter og lyse hår
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår
sol over grønne sletter
lykke og lyse nætter.

3. Dansevise

Et solstrejf i en vandpyt
Et lille kindkys af en vind
Og sivet, der nynner, at livet begynder
Sit spind i dit sind

Et sølvfløjt fra en trætop
En svag tagfat-lyd af en kat
En rislen i bækken, en hvislen i hækken
Der si'r, at det ikke mer' er nat

Dugvåd ligger engen
Jomfru Daggry går til ro
Dagen står Puk-kåd ud af sengen
Og går over solens bro

Og os to? Hvad med os to?
Ja, hvad med os to, dig og mig?
Jeg danser og danser og standser og sanser kun dig
Hvorfor løb du dog din vej?

Kom igen, kom igen
Kom igen, du, min elskede ven
Kom igen, kom igen
Hvor du ønsker det, danser vi hen

Kom, lad os danse
Alt kan der ske
Kom, lad os danse
Lad os danse, lad os le

Et sølvfløjt fra en trætop
En svag tagfat-lyd af en kat
En rislen i bækken, en hvislen i hækken
Der si'r, at det ikke mer' er nat

Dugvåd ligger engen
Jomfru Daggry går til ro
Dagen står Puk-kåd ud af sengen
Og går over solens bro

Og os to? Hvad med os to?
Ja, hvad med os to, dig og mig?
Jeg danser og danser og standser og sanser kun dig
Hvorfor løb du dog din vej?
Kom igen, kom igen

Elskede ven

4. Den allersidste dans

Altid vil jeg mindes denne aften,
altid vil jeg huske denne dans.
Tåren i dit blik, smilet om din mund,
ja altid vil jeg mindes denne stund

Den allersidste dans før vi går hjem,
før solen og en ny dag bryder frem.
Endnu er du mig nær, - endnu er natten vor, -
og yndig er den sidste vals, før vi går.

Et møde med din mund før vi går hjem,
det ønsker jeg mig kun, før vi går hjem.
En aften er forbi, nu hvisker jeg god nat
og kysser dig på gensyn, du! -
Jeg har aldrig følt himlen så nær som nu.

Melodi: Kai Normann Andersen 1951

Tekst: Børge Müller 1951

Fra filmen "Mød mig på Cassiopeia"

5. Den blå anemone

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: »Den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer«.

Nu står den der og nikker
så sejersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som
kvarts
det smelter ved at se det
den første dag i marts.
Jeg tænkte: »Evig skiltes ad
min sjæl og glæden«, da jeg sad
i vint'rens grumme done.
Nu gør min anemone
mig atter fri og glad.

For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er vor skaber stor!

6. Det er i dag et vejr

Det er i dag et vejr - et solskinsvejr.
O, søde vår, så er du atter nær
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til en, som jeg har kær

Hun købte af de hvide og de blå.
Hun købte af de smukkeste, hun så
Det er i dag et vejr! Og solen skinner
Og om mig svæver lutter lyse minder
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker på

Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage
Og jeg har solskin nok til mange dage
og jeg må kysse hvert et lille blad.

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter
Min ven, nu glemmer vi, at det var vinter
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr

7. Den gamle gartners sang

Når jeg ser på skønne blomster,
dukker svundne minder frem.
Om den gamle, milde gartner,
i mit fjerne barndomshjem.
Jeg skal aldrig, aldrig glemme,
denne dybe rene stemme.
Jeg har elsket den engang
og jeg lytted' når han sang:

Plante smil og plante solskin.
Plante sang i alle sind.
Skabe hverdag om til fest
og lukke lys og glæde ind.

Smil og sang og mange blomster,
gro' de frem af havens jord.
Fra de høje, grønne birke
lød et muntert fuglekor.
Det var eventyrets rige,
for en lillebitte pige.
Da'n var lys og god og lang,
når den gamle gartner sang:

Plante smil og plante solskin.
Plante sang i alle sind.
Skabe hverdag om til fest
og lukke lys og glæde ind.

Melodi: Ott Wieling, 1956
Tekst: Allan Hondé, 1956

8. Den gamle skærslippers forårssang

Nu lokker atter de lange veje,
og jeg har flikket de gamle sko.
Og jeg har skåret en grøn skalmeje
bag piledammen ved Holstebro.
Jeg går fra Skagen med kurs mod Fakse,
og glemt er vinterens sult og nød.
Jeg sliber knive, jeg sliber sakse,
jeg sliber solskin og dagligt brød.

Hvor er min ungdom? Jeg ved det næppe.
Hvor var den skøn. Jeg var fri og løs.
Jeg sov i vejgrøftens blomstertæppe,
jeg sov hos landsbyens bedste tøs.
Med hende var det en fryd at bakse,
thi vårens duft var i hendes skød.
Jeg sleb kun knive, jeg sleb kun sakse,
men sleb dog solskin og dagligt brød.

Hvor er I nu, alle I jeg kendte,
hver buttet pige, hver kammesjuk?
Hver anden af jer på Sundholm endte.
Hver anden kvaltes i flaskens kluk.
Men jeg er stadig iblandt de vakse!
Mit hår er hvidt, men min tud er rød!
Jeg sliber knive, jeg sliber sakse,
jeg sliber solskin og dagligt brød.

Og endnu venter de lange veje
med morgenkulde, med middagsglød.
Min slibesten kan jeg fortsat dreje
og holde næsen forsvarligt rød.
Jeg går fra Skagen med kurs mod Fakse,
og glemt er vinterens sult og nød.
Jeg sliber knive, jeg sliber sakse,
jeg sliber solskin og dagligt brød.

Melodi: Kai Normann Andersen, 1955
Tekst: Sigfred Pedersen

9. Du er ikke alene

Når du ta'r af sted, vend dig ikke om
der er ingen vej tilbage, hvorfra du kom
Alle deres remser, dem kan du udenad
du kender deres mistro og had

Og du som intet ved og dog har fået alt
du ved som nok det hele, det er dyrt betalt.
Og hvis der er en sandhed skrevet sort på hvidt
Så er det den, at ingenting er dit

Du er ikke alene. Der er en, der følger dig
Og det` helt på det rene, han har det ligesom dig,
- som dig.

De som kaster sten gemmer sig bag glas
de ku' ha' fået dit hjerte - de havde ikke plads
du flytter deres grænser, du kapper deres torv
men du skal frifindes fra deres lov.

For de står selv for skud som ejer lov og ret
- og de burde dømmes lige nu er du så træt,
men alle deres sønner og døtre ligeså
de vidner mod den verden de har fået.

Du er ikke alene. Der er en der følger dig
Og det` helt på det rene, han har det ligesom dig,
- som dig

Bli'r du hentet ind og mærker du en hånd
så bliv ikke bange, du ved hvorfor den kom
der` ikke megen varme lige her omkring
men jeg tror nok vi finder vejen frem.

Du er ikke alene. Der er en der følger dig
Og det` helt på det rene, han har det ligesom dig
Vi er ikke alene, der er flere der viser trods
Og det` helt på det rene, de har det ligesom os
som os

10. Du er min øjesten

Hør, hvor lærken slår sin trille for den gyldne sol.
Jeg for dig vil også spille lidt på min fiol:

Du er min øjesten, en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad, så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Tusind klokkeblomster gynger blidt i solens skær.
Hør jeg syn's at lærken synger med på denne her:

Du er min øjesten, en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad, så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Hver gang månens gule lygte lokked' med sit skær,
Jeg min kære pige søgte her blandt skovens træer.

Du er min øjesten, en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad, så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Melodi: Sven Gyldmark
Tekst: Victor Skaarup
Fra filmen "Flintsønnerne", 1956

11. Dejlig er jorden

Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de fagre
riger på jorden
gå vi til paradys med sang!

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang.
Aldrig forstummer
tonen fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder,
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

Melodi: Schlesisk 18. årh.
Tekst: B. S. Ingemann 1850

12. Der er noget i luften

Der er noget i luften
jeg véd ikke hvad,
som forår, skønt skoven
har mistet hvert blad,
der er noget i luften
som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet,
og fuglen er draget mod syd.

Der er noget i luften,
som gør mig så glad,
som trøster mit hjerte
i ungdommens bad,
der er noget herinde,
et strålende minde
med kærter og sang,
om julen derhjemme,
derhjemme hos moder en gang.

Der er noget i luften,
et barndommens bud,
som lyser imod mig
som stjernen fra Gud,
som leder mig stille
til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted som fuglen,
der rejste mod syd.

O kom til os alle,
du højtidens drot,
om lokken er gylden,
om håret er gråt!
Udbred dine hænder,
mens lysene brænder,
og skænk os din fred,
thi evig, ja evig er glæden,
når du følger med.

13. Det lysner over agres felt

Det lysner over agres felt,
hvor sløve plovspand kravle,
det sortner over Store Bælt
med sol på kirkegavle.

Velkommen i vor grønsværsstol
blandt grøftens brombærranker!
O, det gør godt at slikke sol
igen på disse banker!

Vel rækker høstens solskin kort,
men rønnens bær står røde.
Alleens linde blegner bort,
men vildvinsranker gløde.

Vel! Ræk mig da, o efterår,
en gravesten, som smager
af bækken ved min faders gård
og mulden i hans ager.

Og bag mig, sol, og blød mig, regn!
Jeg plukker mine nødder
og trasker langs et brombærhegn
med plovmuld under fødder.

Og det er al den jord, jeg har,
og alt hvad jeg begærer.
Jeg håber, det går an, jeg ta'r,
hvad mine såler bærer.

Melodi: Harald Balslev, 1922

Tekst: Ludvig Holstein, 1915

14. Fra Engeland til Skotland

Fra Engeland til Skotland,
der sejlede en brig,
med læk i begge ender
og med rådden mast og rig,
og helledusseda,
vi kommer langvejs fra,
hurra for skippers kone,
når vi ser Amerika.

Vi havde ingen anker
og heller ingen rat,
vi sejled efter bølgerne
og skippers gamle hat,
og helledusseda,
vi kommer langvejs fra,
hurra for skippers kone,
når vi ser Amerika.

Hver morgen og hver aften
så fik vi mælkegrød,
men det var den slags mælk,
som udi Nordsøen der flød,
og helledusseda,
vi kommer langvejs fra,
hurra for skippers kone,
når vi ser Amerika.

Kahytten, som vi boede i,
det var et brændeskur,
kompasset det var skiven
af et gammelt kukkeur,
og helledusseda,
vi kommer langvejs fra,
hurra for skippers kone,
når vi ser Amerika.

Vor skipper prygled konen
båd' gul og blå hver dag,
så blev hun hejst i mastens top,
det var det svenske flag,
og helledusseda,
vi kommer langvejs fra,
hurra for skippers kone,
når vi ser Amerika.

Tekst: Af svensk oprindelse,

Melodi: Fra Småland (slutning af 1800-tallet)

15. Gem et lille smil til det bli'r gråvejr

Gem et lille smil til det bli'r gråvejr,
lige nu er himlen klar og blå,
der ka' hænde ting i morgen
du ikke forudså.

Gem et lille smil til det bli'r gråvejr,
sol og glæde varer sjældent ved,
så'r det rart at kunne smile,
mens regnen siler ned.

Tænk, hvis jeg var verdens herre,
fik du bare sol og glæde på din vej,
men jeg er kun mig og desværre,
det en'ste jeg ka' gi' dig, det er mig.

Gem et lille smil til det bli'r gråvejr,
lige nu er himlen klar og blå,
men hvis blot vi holder sammen,
vil alting sikkert gå.

Melodi: Ken Lane, 1947
Tekst: Gustav Winckler, 1975

16. Gå med i lunden

Det er nat, og vækkeuret tikker sit tak,
nattergalen slår det høje C.

Hvad skal man så? Skal man i seng?

Nej, man skal gi' sit hår en gang lak

og så si': Min ven, hvor skal vi hen?

Gå med i lunden

så spidser vi munden

og fløjter den gamle sang om kærlighed.

Lad skoven skælve, og klokken slå ell' ve,

og månen og mælkevejen drysse ned.

Vi er kun dig og mig, mig og dig

til til at gå i takt

og hvis du klemmer mig, glemmer jeg,

hvad mor har sagt.

Gå med i lunden, så spidser vi munden

og fløjter den gamle sang om kærlighed.

Du og du og navnlig du, som breder dig der
det er vist et kys, du trænger til.

Det skal du få, ikke hos mig,

men hos, ja, hvilken pige, du vil.

Tag blot hendes hånd

og sig så så'n:

Gå med i lunden

så spidser vi munden

og fløjter den gamle sang om kærlighed.

Lad skoven skælve, og klokken slå ell' ve,

og månen og mælkevejen drysse ned.

Vi er kun dig og mig, mig og dig

til at gå i takt

og hvis du klemmer mig, glemmer jeg,

hvad mor har sagt.

Gå med i lunden, så spidser vi munden

og fløjter den gamle sang om kærlighed.

Melodi: Kai Normann Andersen, 1932

Tekst: Børge og Arvid Müller, 1932

Fra filmen "Odds 777"

17. Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes

Ofte er det kun en ganske lille ting,
Ingen lægger mærke til, der sætter det i sving,
Et tilfældigt strejf af en hånd knytter hjerternes bånd.
Spør jeg nu mig selv, hvorfor det just blev dig,
aner jeg det ikke, og jeg husker heller ej,
hvad mit liv var værd, før du kom, nu, nu er det kun som om:

Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes,
Og sværmet for din stemmes dybe klang.
Hvor findes en beundring som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang?
Mit hjerte danser, så det burde bindes,
Det flyver ud mod verden i en sang,
Og ingen sang kan juble som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang.

Har verden overhovedet set din lige?
Det går i alt fald over min forstand,
Jeg er jo kun en lille hverdagspige,
Og du er jordens drabeligste mand!

Jeg vil gi' dig alt det dejligste, der findes
Og gætte dine ønsker dagen lang,
Ingen hænder er så ødsle som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang.

Melodi: Kai Normann Andersen, 1937

Tekst: Mogens Dam, 1937

Fra filmen "Mille, Marie og mig"

18. Jeg plukker fløjsgræs

En vår er kommet så mildt og stille
med drømmedufte om mark og vang.
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og fuld af sødme er fuglens sang.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro.

Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
der er så meget, jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet? Jeg ved det ikke.
Jeg drømmer bare, og tiden går.
Jeg plukker fløjsgræs, og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mit hjerte kan finde ro.

Lad hjertet hamre, lad blodet strømme,
mens barmen runder sit hvide lin.
Snart kommer helten fra mine drømme,
... skønt ingen ved det, er han dog min.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Dig gi'r jeg alle mit hjertes blomster,
for du har taget mit hjertes ro.

Melodi: Knud Vad Thomsen, 1951

Tekst: Sigfred Pedersen, 1951

19. Jeg ved en lærkerede

Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurder bag en slåen.
Dér står jeg ganske nær
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

20. Juletræet med sin pynt

Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangiv'lig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Tekst: Mogens Lorentzen, 1939
Melodi: Egil Harder, 1940

21. Kald det kærlighed

Kald det kærlighed..
Kald det li' hvad du vil.
Oh-uh-oh. Der findes ingen ord
ingen ord, der helt slår til.
Så kald det lige, hvad du vil.

Fortæl mig ikke hvad jeg skal og bør
Fortæl mig om dig selv, hvis du tør.
Gi' mig frit valg, og gi' mig et hjerte, jeg kan rør'
Gi' en chance ved at tale før du går
Det, du fortier slet ingen chance for.
Kald det kærlighed..
Kald det li' hvad du vil.
Oh-uh-oh. Der findes ingen ord
ingen ord, der helt slår til.
Så kald det lige, hvad du vil

Vi to kan overleve næsten alt
undtaget det, der aldrig rigtigt blev fortalt.
Ta' mig ikke som gidsel, ta' mig helt og ikke halvt.
For at elske rigtigt skal jeg være nøgen.
Den drøm, der kun forbli'r en drøm, er en løgn.
Kald det kærlighed..
Kald det li' hvad du vil.
Oh-uh-oh. Der findes ingen ord
ingen ord, der helt slår til.
Så kald det lige, hvad du vil

Lad mig være lidt alene med mig selv,
jeg vil ha' dig alligevel.
Jeg vil ha' en gave, ingen handel eller gæld.
Der er for let at gå fra kærlighed til had,
lad os prøve at skille det ad.
Kald det kærlighed..
Kald det li' hvad du vil.
Oh-uh-oh. Der findes ingen ord
ingen ord, der helt slår til.
Så kald det lige, hvad du vil

22. Katinka, Katinka

Katinka, Katinka, luk vinduet op,
nu vil jeg spendere en vise.
Et forår har kærtegnet pigernes krop,
og nu er du li' til at spise.
Men først skal vi ha' os en sang eller to,
og så skal Katinka og Søren til ro.
Katinka, Katinka, luk vinduet op
og hør min harmonikavise.

Jeg mindes den aften jeg mødte dig først,
jeg sad i "Cap Horn" med en bajer.
Jeg var s'gu så glad for mig sel' og min tørst
og Brøndums de små akkelejer.
Men så kom du ind med et kedeligt drys,
og han fik en skalle og du fik et kys.
Og så, ja og så ble' du et med min tørst
og noled' min eneste bajer.

Men skidt med en bajer, blot pigen er glad,
for janterne, de skal jo trille.
Og hver gang vi savner lidt flydende mad,
har jeg mit talent for at spille.
Så gi'r jeg en sang i en gjaldende gård,
mens slanter og sølvtøj i stenbroen slår.
Så slår vi til Søren, til Søren bli'r flad,
Ja, så ska' vi sør'me ha' gilde.

Katinka, Katinka, smæk vinduet i,
og spar dine små bommelommer.
Gør stuen lidt pæn, mens jeg tæller til ti,
og ærbart ad gangdøren kommer.
Du gi'r mig din seng og jeg gi'r dig min sang,
så fejrer vi foråret endnu en gang.
Katinka, Katinka, luk øjnene i,
for nu er det Søren der kommer.

23. Let it be

When I find myself in times of trouble
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, let it be
And in my hour of darkness
She is standing right in front of me
Speaking words of wisdom, let it be

Let it be, let it be
Let it be, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

And when the broken-hearted people
Living in the world agree
There will be an answer, let it be
For though they may be parted
There is still a chance that they will see
There will be an answer, let it be

Let it be, let it be
Let it be, let it be
Yeah, there will be an answer, let it be
Let it be, let it be
Let it be, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

Let it be, let it be
Ah, let it be, yeah, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

And when the night is cloudy
There is still a light that shines on me
Shine on until tomorrow, let it be
I wake up to the sound of music,
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, let it be

Let it be, let it be
Let it be, yeah, let it be
Oh, there will be an answer, let it be
Let it be, let it be
Let it be, yeah, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

Melodi og tekst: John Lennon/Paul McCartney, 1969

24. Lidt go' musik

Lidt go' musik gør alle mennesker glade
Og skubber på når alting går i stå.
Lidt gammeldags og pop - det hele kvikker op
Hvis dagen er for trist og grå.

Når jeg er sur så spiller jeg en plade
En gammel en jeg kender udenad
Når pladen så er tom så vender jeg den om
Og når den er forbi er jeg glad.

Det er en god idé - det er den bedste kur.
Det er så sundt at le - hvis du er trist og sur.

Lidt god musik gør alle mennesker glade
Og skubber på når alting går i stå.
Lidt Mozart og lidt Grieg er også god musik
Så dem vil jeg da foreslå.

Når jeg er sur så spiller jeg en plade
En gammel en så jeg kan synge med
Lidt gammeldags og pop - det hele kvikker op
Og gør jo ikke en kat fortræd.

Det er en go ide - det er den bedste kur
Det er så sundt at le - hvis du er trist og sur

Melodi: Gustin - Teze, 1972
Tekst: Gustav Winckler, 1973

25. Lille sommerfugl

I en dejlig have, fyldt med gylden sol
Fyldt med duft af lilje, rose og viol
Møder vi hinanden, jeg er tung og træt
Du på hvide vinger, svinger dig så let

Lille sommerfugl, lille sommerfugl
Flyv fra blomst og til blomst, fra skjul til skjul
Når jeg ser på dig, ja, så tænker jeg
Hvem der bare var sommerfugl.

Er violen troløs, straks du finder trøst
Tæt ved liljens varme, jomfruhvide bryst
Men til rosens favntag snart du kaldes bort
Himlen er så blå, og livet er så kort

Lille sommerfugl, lille sommerfugl
Flyv fra blomst og til blomst, fra skjul til skjul
Når jeg ser på dig, ja, så tænker jeg
Hvem der bare var sommerfugl.

Lille glade flyver under himlens blå
Din er hver en blomst, som solen skinner på
Først når jorden dækkes tæt af gyldent løv
Folder du din vinge træt og bli'r til støv

Lille sommerfugl, lille sommerfugl
Flyv fra blomst og til blomst, fra skjul til skjul
Når jeg ser på dig, ja, så tænker jeg
Hvem der bare var sommerfugl.

Tekst: Ludvig Brandstrup, 1921
Melodi: Elith Worsing, 1921

26. Love me tender

Love me tender,
love me sweet,
never let me go.
You have made my life complete,
and I love you so.

Love me tender,
love me true,
all my dreams fulfilled.
For my darlin' I love you,
and I always will.

Love me tender,
love me long,
take me to your heart.
For it's there that I belong,
and we'll never part.

Love me tender,
love me dear,
tell me you are mine.
I'll be yours through all the years,
till the end of time.

Love me tender,
love me true,
all my dreams fulfilled.
For my darlin' I love you,
and I always will.

Melodi og tekst: Vera Matson og Elvis Presley, 1956

27. Nina, kære Nina

Jeg er ingen krøsus i den store flotte stil,
ingen kæmpevilla, hverken sejlbåd eller bil,
mange vil vist mene, at jeg bare er et nul,
men jeg ejer noget, der er mere værd end guld.

Nina, kære Nina, nu er du min,
Nina, kære Nina, og jeg blev din.
Du fandt et træ i skoven,
som langsomt sygned' hen,
du kom som regn fra oven,
nu trives det igen.

Første gang vi mødtes, var jeg sikker i min sag,
du var drømmepigen - det var dig jeg ville ha',
mellem mange andre, som du li' så nemt ku' få,
valgte du så mig, det vil jeg aldrig helt forstå.

Nina, kære Nina, nu er du min,
Nina, kære Nina, og jeg blev din.
Du fandt et træ i skoven,
som langsomt sygned' hen,
du kom som regn fra oven,
nu trives det igen.

Jeg er intet særligt, det er den barske virk'lighed,
et ka' jeg dog gi' dig, simpelthen min kærlighed,
ta' det som et løfte, og jeg si'r det kun fordi,
jeg ska' værne om dig, indtil livet er forbi.

Nina, kære Nina, nu er du min,
Nina, kære Nina, og jeg blev din.
Du fandt et træ i skoven,
som langsomt sygned' hen,
du kom som regn fra oven,
nu trives det igen.

Tekst og melodi: John Mogensen, 1974

28. Noget om helte

Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken
på at kæmpe eller dø.

Her er fredeligt og stille.
Her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille
og et brev med pure løg.
Lad al verden slå for panden
og bekæmpe spe med spot.
Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha' det godt.

Samson gik og styrted templer.
Peter Freuchen knak sit ben.
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
Jeg har aldrig dræbt filistre
eller kæmpet med en haj.
Og når stærke mænd bli'r bistre,
syn's jeg, det er synd for mig.

Der er nok, som går og sysler
med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha' skærmydsler
og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi' hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder,
selleri og pastinak.

Livet er en dejlig gave.
Jorden er en herlig jord.
Der er øller i min mave.
Der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille
for at splitte kloden ad,
skriver jeg med kruspersille
verdens mindste heltekvad.

29. Regnvejrsgang i november

Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstriben på
vælge lyset frem for skyggen
gi' mig selvet puf i ryggen
tro på alting, selv på lykken
jeg vil male dagen blå.

Jeg vil male dagen gul
solen som en sommerfugl
sætter sig på mine hænder
alle regnvejrsgange ender
der står 'maj' på min kaldender
jeg vil male dagen gul.

Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød
jeg vil plukke kantareller
løvetand og brændenælder
leve i det nu, der gælder
jeg vil male dagen rød.

Jeg vil male dagen grøn
dyb og kølig - flaskegrøn
sætte tændte lys i stager
glemme rynker, dobbelthager
håbe på mit spejl bedrager
jeg vil male dagen grøn.

Jeg vil male dagen hvid
nu hvor det er ulvetid
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner
lytte til Vivaldis toner
jeg vil male dagen hvid.

Jeg vil male dagen lys
strege ud og sætte kryds
jeg har tusind ting at gøre
klokken elleve-femogfyrre
blev november hængt til tørre
jeg vil male dagen lys.

Melodi: Pia Raug, 1978

Tekst: Ebba Munk Pedersen, 1978

30. Septembers himmel er så blå

Septembers himmel er så blå
dens skyer lyser hvide
og lydt vi hører lærken slå
som før ved forårstide.
Den unge rug af mulden gror
med grønne lyse klinger
men storken længst af lande fór
med sol på sine vinger.

Der er en søndagsstille ro
imellem træer og tage
en munter glæde ved at gro
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
mens bonden kører hjem med læs,
der lyser solskinsgule.

Hver stubbet mark, vi stirrer på
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå
og purpursort står hylden.
Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rig er årets sidste flor:
oktobers offergave.

De røde æbler løsner let
fra træets trætte kviste.
Snart lysner kronens bladenet
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive
er kun at visne for at dø
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerte.

31. Sneflokke kommer vrimlende

Sneflokke kommer vrimlende,
hen over diger trimlende,
det knyger ud af himlene,
det sluger hegn og gård,
det ryger ind ad sprækkerne
til pølserne på rækkerne,
og fårene ved hækkerne
får blink i pelsens hår.

Og poplerne bag mønningen
de duver dybt i dønningen,
og over stakke-grønningen
omtrimler kær og neg,
det klaprér én om ørene
fra portene til dørene,
bag hvilke de små Sørene'
har rustet sig til leg.

Og gammelmor i klokkerne
med huen og grålokkerne,
hun haler op i sokkerne
og ser forsagt derud,
for nu er kålen liggende,
og nu står tjørnen stikkende
og spidder sne på piggene;
og nu kom Kjørnes-knud!

Tekst: Jeppe Aakjær, 1916

Musik: Thorvald Aagaard, 1916

32. Sol, sol kom igen

Jeg vil aldrig glemme, hvordan de dage gik.
Dengang vi to solded' i en dejlig slikbutik.
Regned' det så græd du på hele vejen hjem.
Jeg sang og prøved' at lokke solen frem.

Sol, sol, kom igen,
Solen er min bedste ven.
Sol, sol, kom igen
Solen er min bedste ven.

Vi holdt altid sammen i solskin og i regn,
Og de andre vidste det var os to hele vej'n.
Vi ku' aldrig skilles, jeg holdt din hånd i min.
Faldt der en byge så sang vi melodi'n.

Sol, sol, kom igen,
Solen er min bedste ven.
Sol, sol, kom igen
Solen er min bedste ven.

Jeg vil vente på dig, det loved' du så tit,
Men en dag så ønskede' du alli'vel at stå frit.
Og du fik din frihed, og minderne fik jeg.
Sol blev til skygge, den dag du gik din vej.

Sol, sol, kom igen,
Solen er min bedste ven.
Sol, sol, kom igen
Solen er min bedste ven

Melodi: Noel Regney 1962

Tekst: Gloria Shayne (org. tekst) 1962 / Sven Buemann 1970

33. Spurven sidder stum bag kvist

Spurven sidder stum bag kvist;
såmænd, om ej det flyger
Kålgårdpilen piber trist
for nordenblæstens byger
Lul-lul! rokken går
støt i moders stue,
og jo mere vinden slår,
des mer får arnen lue.

Far har røgtet kvæget ind
med halmen tættet karmen,
gnedet grisens blanke skind
at den må holde varmen
Lul-lul! rokken går
Far mod stuen stiler,
mor en bugt på tråden slår
ser op på far og smiler.

Mor kan næppe se sit spind
og næppe tråden mage;
hej, da bæres lyset ind
og stilles i sin stage.
Lul-lul! rokken går
tenens rappe vinge
over fyrrebjælken sår
en skok af skyggeringe.

Far ta' r ned så tung en bog
med Gud han hvisker sammen,
famler lidt ved spændets krog
og lukker med et : Amen!
Lul-lul! rokken går
ensomheden synger,
mulmet tæt om taget står
og sneen går i dynger.

Her ved moders gamle rok
hun lærte mig at stave.
syng om "den hvide flok"
og "al hans nådegave"
Lul-lul! rokken står!
Med dens nyn og sange
vemodsfuldt mod hjertet går,
når kvældene bli' r lange.

Melodi: Thorvald Aagaard, 1915
Tekst: Jeppe Aakjær, 1910

34. Svantes lykkelige dag

Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op.
Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok
når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Melodi: Benny Andersen (1973)
Tekst: Benny Andersen (1972)

35. Så længe jeg lever

Så længe jeg lever,
så længe mit hjerte slår,
så længe vil jeg elske dig.
Men du er en rullesten,
du har ikke nok i én.
Derfor må du gå din egen vej.

Du si'r du har en anden ven,
hvad jeg frygted' mest
er hændt mig nu igen.
Du fortæller li'som sidst,
at det' den store kærlighed.
Okay min blomst, behold ham blot i fred.

Så længe jeg lever,
så længe mit hjerte slår,
så længe vil jeg elske dig.
Men du er en rullesten,
du har ikke nok i én.
Derfor må du gå din egen vej

At tiden læger alle sår,
si'r de vise mænd.
Jeg håber de forstår,
hvad de taler om,
jeg tror det næppe, simpelthen fordi:
De aldrig prøved dette helt forbi.

Så længe jeg lever,
så længe mit hjerte slår,
så længe vil jeg elske dig.
Men du er en rullesten,
du har ikke nok i én.
Derfor må du gå din egen vej

36. You Are My Sunshine

You are my sunshine, my only sunshine
You make me happy when skies are grey
You never know, dear, how much I love you
Please don't take my sunshine away

The other night, dear, as I lay sleeping
I dreamt I held you in my arms
When I awoke, dear, I was mistaken
So I hung my head, and I cried

You are my sunshine, my only sunshine
You make me happy when skies are grey
You never know, dear, how much I love you
Please don't take my sunshine away

I'll always love you and make you happy
If you will only say the same
But if you leave me to love another,
You'll regret it all one day

You are my sunshine, my only sunshine
You make me happy when skies are grey
You never know, dear, how much I love you
Please don't take my sunshine away

Please don't take my sunshine away

37. Visen om de atten svaner

Jeg drømte om atten svaner i nat
og såmænd også lidt om dig.
Og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom
så du intet fik bedt mig om.

Jeg så dig skam fra mit vindu' i går
men du så ikke mig, min ven.
Jo, du kom her forbi mit vindu' i går
men forsvandt så, gud ved hvorhen.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg havde slå't vinduet op en to tre,
og du så, der var én at se.

Min drøm nu i dag, den regner det i
og jeg gir dig min paraply.
Under den er du tryk i læ og ly
for hvert eneste utæt sky.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg blot lod det regne, så du stod der konfus
li'så våd som en druknet mus.

Jeg drømte om atten svaner i nat,
og såmænd også lidt om dig.
Og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven, lad mig vide om du kunne lide
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom
så du intet fik bedt mig om.

38. What A Wonderful World

I see trees of green,
red roses too,
I see them bloom for me and you,
and I think to myself
what a wonderful world.

I see skies of blue and clouds of white,
the bright blessed day,
the dark sacred night,
and I think to myself
what a wonderful world.

The colour of the rainbow,
so pretty in the sky
are also on the faces
of people goin' by,
I see friends shakin' hands,
sayin' "how do you do!"
They're really sayin'
"I love you,"

I hear babies cry,
I watch them grow.
They'll learn much more
than I'll ever know
and I think to myself
what a wonderful world.
Yes, I think to myself
what a wonderful world.

39. Den danske sang

Den danske sang er en ung blond pige
hun går og nynner i Danmarks hus,
hun er et barn af det havblå rige
hvor bøge lytter til bølgers brus.

Den danske sang når den dybest klinger,
har klang af klokke, af sværd og skjold.
I mod os bruser på brede vinger
en saga tone fra hedenold.

Al Sjællands ynde og Jyllands vælde,
de tvende klange af blidt og hårdt,
skal sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.
Og tider skifter, og sæder mildnes,
men kunst og kamp kræver stadig stål,
det alterbål, hvor vor sjæl skal ildnes
det flammer hedest i Bjarkemål.

Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,
og lære kan vi af nattergalen,
af lærken over den grønne vang.
Og blæsten suser sin vilde vise,
og stranden drøner sit højtidskvad,
fra hedens lyng som fra stadens flise
skal sangen løfte sig ung og glad.

40. Du kom med alt hvad der var dig

Du kom med alt hvad der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

Jeg stormed' ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev var og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe

Og blomster åbned' sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed' hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stor besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheder er og bli'r
Og hvad end hele verden si'r
Så har den vore hjerter

41. I Danmark er jeg født

I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

Melodi: Poul Schierbeck 1926
Tekst: H. C. Andersen 1850

42. Nu falmer skoven trindt om land

Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler,
alt flygted storken over strand,
ham følge viltre svaler.

Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

Men i vor lade, på vor lo,
dér har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.

Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

Ham takke alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet!

Og når engang på herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

Hans ånd, som alting kan og véd,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til himlen os ledsage!

43. Skuld gammel venskab rejn forgo

Skuld gammel venskab rejn forgo
og stryges fræ wor mind?
Skuld gammel venskab rejn forgo
med dem daw så læng, læng sind?
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Og gi så kuns de glajs en top
og vend en med di kaw'.
Vi'el ta ino en jenle kop
for dem swunden gammel daw.
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Vi tow - hwor hår vi rend om kap
i'æ grønn så manne gång!
Men al den trawen verden rundt
hår nu gjord æ bjenn lidt tång.
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Vi wojed sammel i æ bæk
fræ gry til høns war ind.
Så kam den haw og skil wos ad.
Å, hvor er æ læng, læng sind!
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Der er mi hånd, do gamle swend!
Ræk øwer og gi mæ dind.
Hwor er æ skjøen å find en ven,
en håj mist for læng, læng sind!
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Melodi: Skotsk folkemelodi
Tekst: Jeppe Aakjær, 1927

44. Solen er så rød, mor

Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå ?
Tror du der er drenge, mor
der kigger ned på mig ?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind ?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

45. Tag med ud å fisk

Hvis dit liv går helt i fisk
så tag fri en uge.
Sig farvel til bord og disk
og den lumre stue.
Smid det over bord.
Vi starter på en frisk.
Tag ud og fang lykken.
Tag med ud å fisk.

Træk en gammel sweater på,
og lad bare skægget stå.
Det' en go' idé at starte på en frisk.
Sæt madding på krogen og tag med ud å fisk.

Penge ud til bil og skat.
Penge, penge, penge.
Nye kjoler, pels og hat.
Julen varer længe.
Prøv og glem det.
Prøv og starte på en frisk.
Tag ud og fang lykken.
Tag med ud å fisk.

Træk en gammel sweater på,
og lad bare skægget stå.
Det' en go' idé at starte på en frisk.
Sæt madding på krogen og tag med ud å fisk.

Er man en forelsket en
danser man på roser.
Men hvis der så spændes ben,
si'r man grimme gloser.
Gør det ikke.
Prøv at starte på en frisk.
Tag ud og fang lykken.
Tag med ud å fisk.

Træk en gammel sweater på,
og lad bare skægget stå.
Det' en go' idé at starte på en frisk.
Sæt madding på krogen og tag med ud å fisk.

46. To lys på et bord

To lys på et bord,
tre forløsende ord,
fire glas fyldt med ungdommens mod.
Fem slags smil til dessert
seks små kys, tre til hver
blev betalt med vort hjerteblod.

En ond parodi
på en spildt poesi
det er alt, hvad der findes i dag,
for de smil og de ord,
der blev sagt ved det bord,
har vi glemt midt i tidens jag.

Hvordan er det sket?
Har vi slet ikke set,
at de lys brændte hurtigt ned,
at tiden, der kom,
blev så håbløs og tom,
hvorfor skal det vare ved?

To lys på et bord,
tre forløsende ord,
fire glas fyldt med ungdommens mod.
Fem slags smil til dessert,
seks små kys, tre til hver
blev betalt med vort hjerteblod.

Melodi: Bjarne Hoyer

Tekst: Ida From

Lanceret ved dansk Melodi Grand Prix i 1960 af Otto Brandenburg.

47. Vi elsker vort land

Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade,
men den skønneste krans
bli'r dog din, sankte Hans,
den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade,
- men den skønneste krans
bli'r dog din, sankte Hans,
den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade.

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler:
da går ungdom til dans
på dit bud sankte Hans!
ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler,
- da går ungdom til dans
på dit bud sankte Hans!
ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler.

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende,
men mod ufredens ånd
over mark, under strand
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde:
hver by har sin heks, og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde,
vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde,
- vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde.

Melodi: P. E. Lange-Müller, 1885
Tekst: Holger Drachmann, 1885

48. Fødselsdagssang

Melodi: I dag er det Peters fødselsdag

I dag er det fødselsdag
Hurra, hurra, hurra.
Din fødselsdag vi fejre vil,
hvor er det godt, at du blev til,
så du kan være midtpunkt på din fødselsdag.

Hvor smiler du, hvor er du glad.
Hurra, hurra, hurra
Gid mange år du leve må
så dine venner de kan stå
og ønske dig tillykke
på din fødselsdag.

Nu, da det er din fødselsdag
Hurra, hurra, hurra,
du sikkert dig en gave får,
og så en dejlig kaffetår
og glade smil i venners lag
den hele dag.

Vi råbe vil endnu engang :
Hurra, hurra, hurra,
Vi glæder os til næste år,
til fødselsdag og kaffetår.
Ja lykke til, ja lykke til.
TILLYKKE

